

Cunoaște-l pe...

Mihai Eminescu

Se naște o stea

Într-o zi rece de iarnă, în Ipotești, un sat săracios aflat într-o vale cândva împădurită, s-a născut un băiețel. Părinții lui mai trăiseră de câteva ori bucuria aducerii pe lume a copiilor: îi aveau deja pe Șerban, Nicolae, George, Ruxandra, Ilie și Maria. Casa era plină de glasuri vesele, iar Mihai – cum l-au botezat pe băiețel – avea să fie urmat de Aglaia, Harieta, Matei

și Vasile. Unsprezece copii, aidoma celor unsprezece lebede din basme. Dintre toți, însă, Mihai a primit de la ursitoare un dar neprețuit, care i-a schimbat destinul pentru totdeauna.

Pesemne că în noaptea aceea geroasă de ianuarie, prima din viața lui, nimici n-a băgat de seamă că strălucirea luceafărului a pălit puțin: lumina lui se pogorâse într-un muritor, căruia harul cuvintelor avea să-i aducă, peste ani, numele de „Luceafăr al poeziei”.

Ipotești

Părinții micuțului Mihai aveau la Ipotești o moșie pe care tatăl său, Gheorghe Eminovici (sau Gheorghies, cum îi spunea lumea), o obținuse după ani de muncă. Fiu de dascăl, școlit câțiva ani la Suceava, era muncitor și isteț, aşa că a ajuns să se ocupe de treburile moșiei Balș, stăpânită de un vechi neam boieresc.

Cât s-a aflat în preajma familiei Balș, a învățat multe, mânat de ambiția de a-și croi, cu timpul, o viață mai bună. Și-a cumpărat cărți, a învățat să vorbească în rusește, poloneză și ebraică, iar în germană și franceză chiar să scrie, cu o caligrafie frumoasă. Cu timpul, după ce a strâns cevă avere, Tânărul Gheorghe și-a ales-o drept soție pe Ralu, fiică de boier – mai mic, ce-i drept –, o Tânără melancolică și blândă, căreia fiul ei avea să-i dedice mai târziu versuri duioase:

*O, mamă, dulce mamă, din negura de vremi
Pe freamătul de frunze la tine tu mă chemi.*

După mai bine de zece ani în care tinerii părinți au trăit pe moșia Balș, Gheorghe a reușit să strângă suficienți bani și să cumpere, la Ipotești, o bucată de pământ pe care să ridice o casă. Micuța moșie avea livadă și vie, iar casa străjuită de tei era înconjurată de șoproane, hambare și odăi pentru argați. În apropiere se ridică o veche bisericuță din lemn, cumpărată de Ralu cu 250 de galbeni de la un boier vecin.

